

شنایی با آفرین منصوری، تنها زن آهنگساز "شب پیانوی ایرانی" / فرح ظاهری

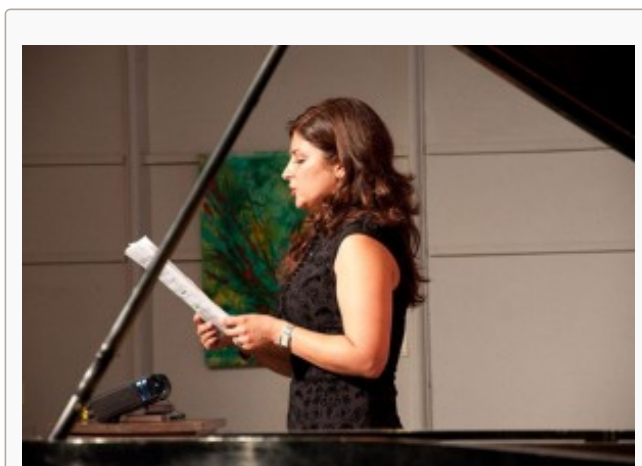
تا به حال به این فکر کرده اید که در دنیای هنر، بیشتر آن کسی را که در جلوی صحنه می بینیم، در خاطرمان می ماند و کمتر توجه کرده ایم که آهنگ این خواننده، خوش صدا را چه کسی ساخته، و یا ترانه اش را چه شاعر یا ترانه سرایی سروده.

در دنیای فیلم و نمایش هم همینطور است. مجموعه ای از عوامل همچون کارگردان، فیلمنامه نویس، فیلمبردار، سازنده موسیقی متن، ادیتور و باید دست به دست هم بدهند تا فیلمی ساخته شود که بیش از نام کارگردان، بازیگرانش به شهرت می رسند.

البته مردم این سوی دنیا، یا به قول ما خارجی ها، کمتر این گونه اند. شاید باید ما هم با هنر و ظرافت های آن بیشتر و بیشتر آشنا شویم تا به اهمیت عناصر تشکیل دهنده ی آن پی ببریم.

در موسیقی ایران، آهنگساز زن کم داشته و داریم. شاید قره چه داغی، پری برکشلی، سارا نجفی و شاید چند تن دیگر که من ردی نیافتم. نه اینکه فقط در ایران این گونه باشد، در جهان هم با جستجویی در اینترنت درمی یابید که زنان زیادی به دنبال آهنگسازی نیستند. وقتی ریچل پورتمن برای فیلم «Emma» اسکار بهترین آهنگ را در سال 1996 دریافت کرد، در خبرهایشان نوشتند که این برای اولین بار است که یک زن آهنگساز اسکار می گیرد، چرا که زنان در این حرفه نادرند.

حال می خواهیم یکی از این پشت صحنه ها را به روی صحنه بیاوریم و با او بیشتر آشنا شویم.

آفرین منصوری در "شب پیانوی ایرانی" آثار اجرایی را معرفی می کند

آفرین منصوری از هشت سالگی نواختن پیانو را شروع کرد و مدت 15 سال زیر نظر اساتیدی همچون سوسن نریمان و مهرک صفائیه نواختن پیانو کلاسیک را فرا گرفت. بعد از آن، نوازندگی پیانوی ایرانی را با اقلیا پرتو - از شاگردان استاد جواد معروفی و از هنرمندان برجسته ایران - ادامه داد.

آفرین می گوید، بعد از بستگان نزدیکم، خانم پرتو از مشوقان اصلی من در ادامه فراگیری موسیقی به طور جدی و آکادمیک بودند.

او در تمام مدت تحصیل در رشته ی ریاضیات کاربرد کامپیوتر در دانشگاه، و بعد از پایان آن و اشتغال به کارهای مختلف، به طور پاره وقت به کودکان پیانو تدریس داده است.

منصوری در سال ۲۰۰۲ به کانادا مهاجرت کرد و این مهاجرت انگیزه ی او را برای تحصیل در زمینه ی موسیقی بیشتر کرد. می گوید: "همیشه آرزو داشتم مرگم پایان نباشد و بتوانم از خود - هرچند ناقابل - چیزی نه مادی، بلکه معنوی باقی گذارم. برای من مهاجرت یادآور تمثیل زندگی بعد از مرگ بود، یک شروع جدید."

و واقعا هم برای او شروعی جدید بود. او توانست تحصیلات خود را در رشته ی موسیقی در دانشگاه ویلفرید لوریه در واترلو از پایه شروع کند و در رشته ی آهنگسازی از دانشگاه تورنتو در سال ۲۰۱۰ مدرک فوق لیسانس بگیرد.

در این رابطه می گوید: "در این سالها افتخار همکاری و یادگیری سبک های مختلف آهنگسازی با استادان برجسته ی کانادایی که در سطح بین الملل مطرح هستند همچون آقای دکتر پیتر هتچ، خانم لیندا کتلین اسمیت، پروفیسورها آقایان گری کولشا، کریستس هنزیس، گلن بور و الکساندر راپاپورت نصیبم شد. در این سال ها نوشتن قطعات مختلفی از کارهای ارکسترال گرفته تا الکترونیک را تجربه کردم."

آفرین، سبکی را که برگزیده، شبیه به یک پل می داند و می گوید: "سبک من پلی ست که سعی در برقراری ارتباط بین فرهنگ و هویت ایرانی با فرهنگ غربی و خانه ی دوم کانادا دارد. دوست دارم با استفاده از گام ها، نواهای ایرانی، و کلام برگرفته از ادبیات غنی ایرانی و آمیختن آنها با سنن موسیقی غربی، آثار تلفیقی جدیدی بیافرینم که برای هر دو شنونده ی ایرانی و غیر ایرانی قابل فهم و درک باشد."

این زن آهنگساز ایرانی، معرفی کارهای هنرمندان و ادیبان ارزشمند ایرانی به جامعه کانادا را یکی از رسالت هایش می داند.

آفرین منصوری تاکنون با جشنواره ها و برنامه های کانادایی مختلفی همکاری داشته است، از جمله "شب سفید" تورنتو، و "گوش های باز" واترلو.

او همچنین جوایز مختلفی دریافت کرده. قطعه "اسب و آتش" او که بر اساس نقاشی به همین نام اثر مریم کافی برای دو پیانو نوشت در سال ۲۰۰۸ برنده گروه ۱۰×۲ دانشگاه تورنتو شد و در کانادا و آمریکا به اجرا درآمد.

کار آبتیره ی ایرانی او که برای پیانو و ویلون نوشته بود، در برنامه ی آهنگسازان زن کانادایی توسط گروه سن آگوستین ژانویه ۲۰۱۱ در تورنتو به اجرا درآمد.

اما اولین حضور آفرین منصوری در جامعه ایرانی کنسرت شب پیانوی ایرانی، هفتم آگوست بود. استقبالی که از این کنسرت شد، او را هیجانزده کرده و از چگونگی برگزاری آن می گوید: "با گروهی از آهنگسازان ایرانی تبار ساکن تورنتو، سامان شاهی، پویا حمیدی، مازیار حیدری و کیان امامی تصمیم گرفتیم که کارهای ایرانی نوشته شده برای پیانو - کارهای خودمان یا آهنگسازان معاصر ایرانی مثل آقای روحانی و امین الله حسین - را اجرا کنیم. "صدای آب" و "سه آبتیره برای پیانو" از آثار من بود که با همکاری دوست هنرمندم آقای شاهی در این کنسرت اجرا شد. در کل آهنگ هایی که اجرا کردیم مدرن بود و فیدبک های مثبتی گرفتیم."

آفرین منصوری نشسته و ایستاده از چپ: مازیار حیدری، سامان شاهی، کیان امامی، پویا حمیدی

آفرین می گوید: "جامعه ایرانی استقبال گرمی از ما کرد. قبل از اینکه پوسترهایمان را پخش کنیم فقط از طریق فیس بوک نزدیک پانصد نفر جواب دادند که می آیند و دائماً تلفن و پیام داشتیم و دو هفته قبل از اجرا همه ی بلیت ها فروش رفته بود. به خاطر این استقبال ما تصمیم گرفتیم همین کنسرت را در دو شهر دیگر کانادا - واترلو و مونتreal - در ماه اکتبر اجرا کنیم."

منصوری در پاسخ به این پرسش که آیا این گروه خودجوش قرار است هویت و نام دائمی پیدا کند، می گوید: "ما برنامه هایی داریم و برای گروه اسم انتخاب کردیم. مخفف اسم گروهمان (ICOT) (Iranian Composers of Toronto) است و قرار است وب سایت درست کنیم و به همکاری هایمان در آینده ادامه دهیم."

آفرین توانسته امسال اولین سی دی خود را به نام "تصاویر" به پایان ببرد. این سی دی شامل یک سری آهنگ های الکترواکوستیک است که برای آرامش ذهن و مدیتیشن مناسب است.

این آهنگساز جوان حرفه اش را آهنگسازی می داند ولی علاقه اش به کودکان باعث شد تا در سال ۲۰۰۳، مدرک تدریس به کودکان زیر شش سال را از سازمان کیندرموزیک دریافت کند و در کنار فعالیت های دانشگاهی، به تدریس موسیقی به کودکان خردسال در این سازمان بپردازد. او در این زمینه می گوید: "لذت این مدرک، به من کمک کرد تا دید جدید و دقیقتری نسبت به روانشناسی کودکان پیدا کنم. این روش جدید به رشد خلاقیت کودکان از طریق آواز، رقص، کاردستی، نواختن سازهای پایه،... کمک فراوانی می کند."

او این روش را با سیستم "آرف" متفاوت می خواند و توضیح می دهد، در این روش بیشتر روی کودکان ۱ تا ۴ ساله کار می شود. همچنین با متدهای جدیدی که برای پیانو به وجود آمده است، کودکان خردسال قادرند از سن ۴ سالگی به یادگیری ساز پیانو بپردازند.

او این متدها را در طول سال های متعددی در سازمان هایی چون کنسرواتور و کیندرموزیک و با تدریس خصوصی تجربه کرده است و می گوید: "به نظر من تدریس به کودکان کاری است که به انرژی زیاد، تجربه و علاقه ی فراوان نیاز دارد. هر کودک یک دنیای جدید است که باید با زبان مخصوص خودش با او حرف زد. تدریس کودکان به من از همه چیز بیشتر صبوری و در عین حال شادمانی معصومانه ی زندگی را یاد می دهد."

آفرین منصوری در حال حاضر مشغول نوشتن یک سری اثر جدید برگرفته از اشعار معاصر ایرانی است. او می گوید: "در پایان گفت و گو، این آهنگساز جوان از تمام کسانی که در این راه یاری اش دادند، سپاسگزاری کرد و گفت، با پشتیبانی مردم یک هنرمند تغذیه ی روحی می شود و برای حرکت نیرو می گیرد."

می توانید از سایت آفرین دیدن کنید: www.afarin.net